

Svetsko juniorsko prvenstvo u hokeju na ledu, održaće se u Novom Sadu u ledenoj dvorani SPENS-a od 20. do 26. marta 2012. godine. Sistem takmičenja hokejaša starosti do 18. godina je takav da se odvija po grupama.

Naši sportisti se takmiče u II diviziji u kojoj su još i reprezentacije Kine, Islanda, Estonije, Španije i Australije.

Mladu selekciju Srbije vodiće veteran Aleksandar Andelić, koji je tokom višedecenijske uspešne karijere radio u Kanadi, Holandiji, Nemačkoj i Švajcarskoj. Sreli smo ga u Hotelu Novi Sad, gde su smeštene hokejaške reprezentacije i nakon njegovog završnog sastanka sa igračima pred turnir, zamolili za kraći razgovor.

Aleksandar Andelić, selektor reprezentacije Srbije, kaže da je zadovoljan što su pripreme počele na vreme, još u januaru, u Beogradu. Za ovaj turnir podvlači važnost svake utakmice, a kao najvažnije ističe da treba da se dokažemo kvalitetom na terenu i naravno, da nema povreda. Uspeo je da uz pomoć organizatora obezbedi dva jako kvalitetna trenera. Jedan je Deni Kolm, osvojio je puno prvenstava u Holandiji i danas je skaut za jedan juniorski tim u Kanadi, u kojem igra i naš Marko Kovačević, i traži talente upravo ovog godišta. Drugi trener je bivši NFL igrač Kit Ekton, koji je 1988. bio član generacije Edmonton Ojlersa, koja je osvojila Stenli kup predvođena Vejnom Greckim. Poslednjih desetak godina je bio asistent trener najčuvenijeg tima na svetu iz Torontoa. Gopsodin Andelić, kao pozitivan primer navodi to što mnogi naši igrača igraju u inostranstvu, Mađarskoj i Austriji, što znači da su imali dosta kvalitetnih utakmica. Za ovu takmičenje odredio je dvadesetorcu igrača i tri golmana. To su:

Bekovi: Uglješa Novaković (Lower Austria Stars St. Polten, Austrija), **Stefan Bošković** (Lower Austria Stars St. Polten, Austrija),

Vuk Trajković

(Beostar, Beograd),

Ivan Anić

(Beostar),

Dominik Plavšić

(NS Stars, Novi Sad),

Dimitrije Milićević

(NS Stars),

Nikola Novaković

(Crvena zvezda, Beograd) i

Ilija Uzelac

(Crvena zvezda)

Napadači – **Ivan Glavonjić** (Beostar), **Vladimir Đaković** (Crvena zvezda), **Petar Ogrizović** (Beostar),
Nikola Lazarević
(Lower Austria Stars St. Polten, Austrija),
Milan Nikolić
(MAC, Mađarska),
Nikola Kerezović
(Partizan, Beograd),
Siniša Pajić
(NS Stars),
Uroš Bjelogrlić
(Ujpesti TE, Mađarska),
Relja Radosavljević
(MAC, Mađarska),
Sreta Dragić
(NS Stars),
Aleksandar Ristić
(Crvena zvezda) i
Andrej Zwick
(NS Stars)

Golmani – **Jovan Feher** (MAC, Mađarska), **Petar Stepanović** (Beostar) i **Pavle Stepanović** (Fryeburg Academy, SAD).

O našim nadama gospodin Aleksandar Andelić kaže:

-To su mladi sportisti, koji već igraju napolju i imaju šanse da postignu nešto. U reprezentaciji imamo dosta šesnaestogodišnjaka. Ne mogu da vam kažem da li to znači da se kod nas stanje u hokeju popravlja, jer sam se posle dugo vremena vratio iz inostranstva. Ne znam kako je u drugim gradovima, nemam celovitu realnu sliku o stanju u ovom sportu na nivou države.

Posmatrao sam treninge u Beogradu i kako se dobro radi sa malom decom, ali negde oko 12-te, 14-te godine počinje da škripi, jer mladi ne igraju dobre lige, jake utakmice, pošto ih u zemlji nemamo, a to je dalje skopčano sa sudijama i radom saveza. Hokej je jako skup sport i traži puno odricanja, organizacije bez političkih "igara". Ne može se prostor namenjen hokeju po potrebi pretvarati u političke ili bilo kakave druge tribune, a da za to vreme sportisti nemaju gde da treniraju. U ovim uslovima mi nemamo šanse da izborimo mesto u "dobrom društvu", jer nema uslova za to, pa sada deca idu u inostranstvo. I NS Stars i Crvena zvezda igraju u slovenačkoj ligi, što znači da imaju ozbiljne utakmice. Ne možeš neozbiljno da treniraš, da ne dolaziš na treninge i da napreduješ. To se dešavalо godinama i taj mentalitet teba da se očisti. Znam da u Novom Sadu ima puno talentovane dece, a od situacije u državi zavisi kako će se stvari dalje odvijati, da li će se i koliko forusirati hokej. Ako se društvo ne pomeri napred, hokej ne može da uspe.

-Ja sam bio igrač i trener u Holandiji, posle sam, sa prekidima osam godina bio igrač i trener u Švajcarskoj, pa pet sezona u Nemačkoj, radio sam u Kanadi i Americi. Vraćao sam se u Švajcarsku da spasim tim od ispadanja iz prve lige i mogu da kažem da je u toj zemlji, hokej sport broj jedan i što se tiče uslova i što se tiče zarade. Ja sam u Kanadi 35 godina bio instruktor u najboljoj školi hokeja, koja se nalazi u blizini Toronto. I danas radim za filijalu Toronto Medpolisa, to je američka hokej liga koju čine 32 kluba, u kojoj se takođe školuju mladi

igrači. U svetu je hokej jako napredovao. Promenio se stil igre, promenili su se sistemi, rade se suvi treninzi, ulaže se puno u fizičku pripremu, ishranu... Kanada je lider u ovom sportu, ali Skandinavija je neverovatno napredovala i puno se radi na školovanju mladih igrača. Međutim, ni tamo nije sve idealno. Tamo je problem što igrači nemaju nikakvo pravo da utiču na svoje "prodavanje" drugim klubovima. Vrlo malo igrača je iz toga izuzeto. Oni igraju pod neverovatnim pritiskom sa voljom za pobedu, jer ako igrom ne opravdaju očekivanja, gazda kaže "pakuj stvari ideš u drugi klub". Samo dođe ekonom sa spakovanom torbom. Surovo. Kada se to uporedi sa našim fudbalerima koji se zabavljaju sa pevačicama, jasno zašto su stvari ovakve kakve jesu u srpskom fudbalu. Struktura igrača u Americi, najjačoj ligi na svetu je takva da tamo još uvek odlaze Rusi, par njih su najbolji igrači te lige, ima nekoliko odličnih Švedana, ukratko tamo su najbolji igrači iz čitavog sveta. Npr. u Torontu, stadion za hokej može da primi 20.000 ljudi. Sve utakmice su godinu dana unared rasprodane, a sezonska karta se nasleđuje. Kada je utakmica u Torontu, ceo grad živi u znaku hokeja i sve je dupke puno. Hokej je tamo vrlo važan ekonomski faktor, a najbolje je to što navijači u dresovima svoga kluba sede pomešani sa protivničkim navijačima. Nikakve agresije nema na tribinama, ljudi dolaze sa decom da gledaju hokej i provedu kvalitetno vreme.

- Laicima se čini da je hokej grub sport, a u suštini je da je to sport veštine. Hokej je igra koja se igra telom, umetnost pokreta, a ne sile. Danas treneri ne žele da rizikuju, pa su igrači jako dobro zaštićeni opremom. Promenila su se pravila pa je hokej postao više tehnička disciplina nego što je bio. Zato ima dosta Evropljana. Postao je atraktivniji, a sve sa ciljem da se postigne što više golova. Ima i tuče, ali je to više zabava za publiku. Uzrok tučama je ako npr. neko napadne manje tehnički spretnog igrača, što je nefer, a sudija to ne vidi, odmah neko iskusniji skače da ga zaštitи, da se to ne bi ponovo desilo. Publika to voli, ali i ti okršaji su strogo određeni pravilima. Ono što se meni najviše sviđa je što tamo niko ne više i ne preti jedan drugom. Danas je hokej sport u kome mora da se misli unapred, predviđa potez protivnika i snima situacija na terenu. Svaka utakmica se snima, kompjuterski "obrađuje", analizira, naglašavaju dobri potezi, napravljene greške, sve vežbe su uskladištene u kompjuteru... Treneri su mnogo napredovali i teško je držati korak. To je za mene još jedan izazov, i to me najviše interesuje. Ja sam u Kanadi napisao i knjigu o hokeju i to mi je mnogo doprinelo da me drugi treneri upoznaju.

-Ja sam bio igrač i puno sam investirao u hokej, no to je bilo davno, Tada je bila dobra liga na nivou Jugoslavije i učestvovali smo na OI i igrali svetska prvenstva protiv dobrih timova (B grupa). Puno nas je otišlo napolje, neki su se vratili, neki ne, ja sam se vratio posle 40 godina. Radio sam u Novom Sadu ove godine i verovatno ću ostati da živim u ovom gradu - na kraju je rekao izuzetno vitalan sedamdesetvogodišnji vrsni poznavalac hokejske umetnosti, gospodin Aleksandar Andelić.

Aleksandar Andelić: Hokej igra u kojoj se misli unapred
utorak, 20 mart 2012 13:43

